

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

SISÄLLYSLUETTELO

Johdanto	2
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE; luku 1	5
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE; luku 2	18
APOSTOLI PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE; luku 3	25

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

Johdanto

"Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan valittujen uskoa ja sen totuuden tuntemista varten, joka on jumalisuuden mukainen, apostoli sen iankaikkisen elämän toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valhettele, on luvannut ennen ikuisia aikoja - mutta kun aika oli tullut, ilmoitti Hän Sanansa saarnassa, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän Vapahtajamme, käskyn mukaan: Tiitukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskomme perusteella. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme, Herralta Jeesukselta Kristukselta!" 1:1-4

Kirjeen kirjoittaja on ehdottomasti apostoli Paavali ja se on kirjoitettu noin vuonna 63 vaiheilla. Kirje on osoitettu apostoli Tiitukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskon perusteella. Hän esittäytyy kirjeen alussa juhlanan majesteetillisesti ja Herramme tervehtii aluksi koko Kristuksen ruumista eli Jumalan seurakuntaa armolla, laupeudella ja rauhalla. Kirje Tiitukselle on lähetetty Makedonian Nikopolista samoihin aikoihin kuin 1. Timoteus kirje.

Kirjeen historiallinen tausta on se, että Paavali oli vapautunut ensimmäisestä Rooman vankeudesta ja oli nyt matkalla idässä ja oli käynyt Kreetan saarella, joka oli matkan ensimmäinen kohde ja Tiitus oli nyt hänen mukanaan. Apostoli oli ollut Kreetalla kerran aikaisemminkin, silloin kun häntä kuljetettiin vankina Roomaan ja silloin Paavalin oleskelu saarella jäi lyhyeksi. Paavalin nyt toistamiseen saavuttua Kreetaan, oli siellä jo useita seurakuntia - "Minä jätin sinut Kreetaan sitä varten, että järjestäisit, mitä vielä jäi järjestämättä, ja että asettaisit, niinkuin minä sinulle määräsin, joka kaupunkiin vanhimmat," 1:5

Kristinusko tuli saarelle jo niiden kreetalaisten mukana, jotka viikkojuhlanan eli helluntaina kuulivat evankeliumin Jerusalemissa apostoli Pietarin saarnatessa. Uskovia oli siis Kreetan saarella, ja siksi Paavali piti tärkeänä ja välttämättömänä seurakunnan järjestäytymistä ja käskee Tiitusta asettamaan vanhimmat. Hänen itsensä täytyi jatkaa matkaa, niin asia jäi apostoli Tiituksen hoidettavaksi. Tehtävä ei ollut helppo, mutta Tiitus oli sopiva mies sen toteuttajaksi. Paavali oli aiemmin antanut hänelle vaikeita tehtäviä, joista hän oli selvinnyt hyvin. Ennen lähtöään Paavali antoi Tiitukselle suullisia ohjeita seurakunnan järjestelyistä - "niin kuin minä sinulle määräsin", mutta hän katsoi asiaa tarkemmin ja selittää kirjeessä, jossa hän antaa työtoverilleen neuvoja ja kehotuksia.

Alkutervehdyksen jälkeen apostoli käy käsiksi järjestelykysymykseen ja tähdentää seurakunnan kaitsijalta edellettyjen ominaisuuksien merkitystä, varsinkin hengellisen moraalin alueella. Vanhimmalla tulee olla ennen kaikkea Jumalan kutsu tehtävään ja armoitus ja hänen tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa Sanassa. Silloin hän kykenee terveellä opilla sekä neuvomaan että kumoamaan vastaansanojain väitteet. Varsinkin ympärileikattujen keskuudessa oli paljon niskoittelevia turhanpuhujia, jotka eksyttivät ihmisiä.

Häpeällisen voiton vuoksi he opettivat sopimattomia kääntäen ylösalaisin kokonaisia huonekuntia. Ja tällaisilta oli suu tukittava, ja seurakunnan jäseniä oli ankarasti varoitettava pois taruista ja valheen tietä kulkevien ihmisten käskyistä.

Hänen tuli sekä sanoin että esimerkillään opastaa uskovia pyhään elämään.

Apostoli opettaa, että uskovien tulee olla esivallalle alamaisia ja olla valmiita hyviin tekoihin. Uskovat eivät pelastu vanhurskaudessa tekemiensä tekojen ansiosta, vaan Jumalan laupeuden ansiosta. Ja juuri siksi uskovien tulee ahkeroida hyvissä teoissa ja olla siunaukseksi. Heidän tulee välttää mielettömiä riitakysymyksiä ja sukuluetteloita ja kinastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia. Harhaoppista tulee karttaa, kun häntä on varoitettu kerran tai kahdesti.

Lopuksi apostoli pyytää Tiitusta saapumaan luokseen Nikopoliin, joka sijaitsee Kreikan länsirannikolla, kunhan Artemas tai Tykikus tulee hoitamaan Tiituksen tehtävää. Hän antaa käytännön ohjeita ja kirje päättyy terveisiin ja Herran siunaukseen.

Vaikka kirje on aika lyhyt, niin siinä on kristinuskon keskeisimmät asiat tuotu lyhyesti.

Martin Luther on sanonut, että tämä kirje on ihmeellinen evankeliumin yleiskatsaus ja yhteenveto, joka sisältää kaiken, mitä kristilliseen uskoon ja uskon vaellukseen tarvitaan.

"Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tykikuksen, niin tule viipymättä minun tyköni Nikopoliin, sillä siellä olen päättänyt viettää talven.

Varusta huolellisesti matkalle Zeenas, lainoppinut, ja Apollos, ettei heiltä mitään puuttuisi.

Oppikoot meikäläisetkin, tarpeen vaatiessa, harjoittamaan hyviä tekoja, etteivät jäisi hedelmättömiksi.

Tervehdyksen lähettävät sinulle kaikki, jotka ovat minun kanssani.

Sano tervehdys niille, jotka pitävät meitä rakkaina uskossa.

Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne." Amen 3:12-15

KÄÄNNÖSKORJAUKSIA

Kallistus - korjattu teksti

~ käännösajatus

1:3 Vapahtaja tulee olla isolla alkukirjaimella; 2:10; 3:4

1:4 "Gnade, *Barmherzigkeit*, Friede von Gott, dem Vater, und dem Herrn Jesus Christus, unserm Heiland!" 1:4 Luther 1540

"Armo, *laupeus ja rauha* Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme, *Herralta* Jesukselta Kristukselta!"

Sanajärjestys - Herra Jeesus, Jeesus Kristus, mutta silloin kun puhutaan seurakunnasta tai yksilö uskovasta tulee olla Kristuksessa Jeesuksessa, mutta sen sijaan Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.

1:12 ~ Kreetalaiset ovat aina valhetteliijoita, pahoja petoja, laiskurivatsoja

3:4 "Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi,"

"Mutta kun Jumalan, meidän *Vapahtajamme hyvyys ja rakkaus ihmisiä kohtaan ilmestyi*," Kysymys on Jumalan rakkaudesta!

Vapahtaja tulee olla isolla alkukirjaimella!

3:5 peso - pesu, kylpy

3:15 Kirje tulisi päättää totuuden sinetillä - *Amen* Luther 1540; Biblia;
Novum Testamentum

Joissakin käsikirjoituksissa on loppumaininta: "Kirje Tiitukselle kirjoitettu Kreetan ensimmäiselle, valitulle vanhimmalle Makedonian Nikopolista."

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE; luku 1

Apostolinen tervehdys; 1:1-4

Seurakunnan vanhimille asetetut vaatimukset; 1:5-9

Vääriä oppeja ja opettajia on vastustettava; 1:10-16

"Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme, Herralta Jeesukselta Kristukselta!"

Johdanto

Tiitus on latinalainen nimi, Titos (kreikl.) ja tarkoittaa tuntematon. Hän oli Apostoli Paavalin läheisimpiä työtovereita ja hänelle apostoli osoitti yhden Uuden Testamentin kirjeistä. Hän oli kreikkalainen ja kristitty mies ja kuului Antiokian seurakuntaan.

Hän oli yksi niistä, jotka yhdessä Paavalin ja Barnabaan kanssa valittiin edustamaan tätä seurakuntaa, kun riitakysymyksenä oli uskoon tulleista pakanoista, tuliko heidät myös ympärileikata pelastuakseen. Ja tämä riitakysymys asetettiin Jerusalemissa vanhinten ja apostolien ratkaistavaksi.

Paavali lähetti Tiituksen Korinttoon laittamaan tiettyjä seurakunnan asioita järjestykseen. Ja hän kertoo 2. Korinttolaiskirjeessä, kuinka tärkeä hänelle oli Tiituksen kohtaaminen Trooaassa kolmannella lähetysmatkallaan, koska hän halusi tietää, miten asiat nyt olivat Korintossa. Kun Paavali ei tavannutkaan häntä, pettymys oli suuri, eikä Paavali malttanut odottaa, vaan lähti häntä vastaan Makedoniaan. Tiitus toi apostolille hyviä uutisia Korintton seurakunnasta, joka oli ottanut vaarin apostolin opetuksesta ja kehotuksista.

Myöhemmin Tiitus lähetettiin jälleen Korinttoon viemään Paavalin 2. kirjettä korinttolaisille ja auttamaan Jerusalemin seurakunnan köyhiä suoritetussa keräyksessä.

Apostoli Tiitus oli kreikkalainen, ja siksi oli vailla sellaista juutalaista taustaa, joka Timoteuksella oli. Hän oli kotoisin Syyrian Antiokiasta. Vaikka häntä ei mainita Apostolien teoissa Paavalin lähetysmatkoista kerrottaessa, hänen tiedetään vieneen perille Paavalin ensimmäisen ja myöhemmin myös toisen kirjeen korinttolaisille. Hän oli apostolin uskottu apulainen tämän suorittaessa avustusta Jerusalemin köyhille pyhille. Paavali luotti suuresti kaikessa häneen. Ne tehtävät, jotka hän apostolilta sai, ja se tapa, jolla hän ne suoritti, osoittavat hänen uskollisuutensa ja kelvollisuutensa hoitamaan hyvinkin vastuullisia ja merkittäviä tehtäviä.

Tämä kirje muistuttaa paljon ensimmäistä kirjettä Timoteukselle.

Apostoli antaa neuvoja vanhempien ja eri-ikäisten ja eri yhteiskuntaluokkien opettamisesta. Hän varoittaa vääristä opeista, muistuttaa velvollisuuksista esivaltaan nähden ja kehottaa välttämään loppumattomia väittelyitä.

Jätettyään Tiituksen Kreetan saarelle Paavali palasi Efesoon vuoden 63 paikkeilla. Hän kirjoitti tämän kirjeen vähän ennen lähtöään Trooaaseen, missä hänet vangittiin toistamiseen ja kuljetettiin Roomaan oikeudenkäyntiä varten ja sen jälkeen mestattavaksi.

Apostolinen tervehdys; 1:1-4

"Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan valittujen uskoa ja sen totuuden tuntemista varten, joka on jumalisuuden mukainen, apostoli sen iankaikkisen elämän toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valhettele, on luvannut ennen ikuisia aikoja - mutta kun aika oli tullut, ilmoitti Hän Sanansa saarnassa, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän Vapahtajamme, käskyn mukaan: Tiitukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskomme perusteella.

Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme, Herralta Jeesukselta Kristukselta!" 1:1-4

"Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan valittujen uskoa ja sen totuuden tuntemista varten, joka on jumalisuuden mukainen," 1:1

Paavali sanoo tässä itseään Jumalan palvelijaksi. Tätä nimitystä käyttivät itse Herra Jeesus ja myös Pietari, Jaakob ja Juuda itsestään kirjeissään. Tämä ilmaisu kertoo koko Paavalin elämän tehtävästä. Paavali oli Herran palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli.

Hänet asetettiin apostoliksi, että valitut tulisivat hänen kauttaan uskoon ja oppisivat tuntemaan totuuden, Herran Jeesuksen, ja jonka hedelmänä on pyhä ja uhrautuvainen elämäntapa.

"Totuuden pylväs ja perustus - Ja tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän, joka on ilmestynyt lihassa, vanhurskautunut Hengessä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanain keskuudessa, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen." 1.Tim.3:16s

(Ks. 1.Tim.3:15-16 johdanto, lauseen sanajärjestys)

"apostoli sen iankaikkisen elämän toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valhettele, on luvannut ennen ikuisia aikoja - " 1:2

Tämä toivo on varma ja luja luottamus lopulliseen pelastukseen. Se täyttää apostolin rohkeudella ja ilolla ja antaa voimaa täyttää ne velvollisuudet, jotka hänen tehtävänsä kuuluivat.

Mikve (Hebr.) - toivo, odotus, ja josta tulee Israelin kansallishymni ja Jeremian kirjassa Hän on Israelin Toivo.

Uskova ei voi mitenkään horjua, koska Jumala on jo antanut lupauksensa, eikä voi sitä peruuttaa ja Hän on valehtelematon. Lupaus annettiin jo ennen maailman perustamista, ikuisuudessa - Kristuksessa annettaisiin iankaikkinen elämä.

"Ei Jumala ole ihminen, niin että Hän valhettelisi, eikä ihmislapsi, että Hän katuisi. Sanoisiko Hän jotakin eikä sitä tekisi, puhuisiko jotakin eikä sitä täyttäisi?" 4.Moos.23:19

"Sillä Herran Sana on oikea, ja kaikki Hänen tekonsa ovat tehdyt uskollisuudessa." Ps.33.4

"Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia, jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä Kirjoituksissa, Hänen Pojastansa - joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä ja pyhyiden Hengen puolesta kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi Voimassa - Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme, jonka kautta me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus Hänen Nimeänsä kohtaan kaikissa pakanakansoissa, joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte:" Room.1:1-6

"Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, Hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä minun kanssani vaivaa evankeliumin tähden, sen mukaan kuin Jumala antaa Voimaa, Hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja, mutta nyt ilmisaatettu meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ilmestymisen kautta, joka kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden evankeliumin kautta, jonka julistajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi minä olen asetettu." 2.Tim.1:8-11

"mutta kun aika oli tullut, ilmoitti Hän Sanansa saarnassa, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän vapahtajamme, käskyn mukaan:" 1:3
Vapahtaja tulee olla isolla alkukirjaimella; ja samoin 2:10, 3:4
Vapahtaja - käytetään tässä jumaluuden persoonasta - Isä ja Poika ja Pyhä Henki ovat yhtä.

Sanajärjestys - Herra Jeesus, Jeesus Kristus, mutta silloin kun puhutaan seurakunnasta tai yksilö uskovasta tulee olla Kristuksessa Jeesuksessa, mutta sen sijaan Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.

Apostoli ilmoittaa painokkaasti julistavansa sen tähden, että Jumala on käsenyt.

Jumalan Sana on evankeliumin oppi, Sana Kristuksesta, Messiaasta. Sana oli alussa jo ennen Kristuksen tuloa, ja se ilmoitettiin Hänessä ja Sana on myös lopussa, viimeisenä - Jumala Sana on alku ja loppu.

Raamattu 1933/38 keskipiste on Herra ja se on siinä keskimmäisenä sanana. "Parempi on luottaa Herraan, kuin turvata ihmisiin." Ps.118.8

"Tätä armoa hän on ylenpalttisesti antanut meille kaikkinaiseksi viisaudeksi ja ymmärrykseksi, tehden meille tiettäväksi sen tahtonsa salaisuuden, että Hän, päätöksensä mukaan, jonka Hän oli nähnyt hyväksi itsessään tehdä - siitä armotaloudesta, minkä Hän aikojen täytyessä aikoi toteuttaa, - oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaikki, mitä on taivaissa ja mitä on maan päällä.

Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltämäärätyt Hänen aivoituksensa mukaan, Hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan, että me olisimme Hänen kirkkautensa kiitokseksi, me, jotka jo edeltä olimme panneet toivomme Kristukseen." Ef.1:8-12

"Minulle, kaikista pyhistä halvimmalle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta ja saattaa kaikille ilmeiseksi, mitä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikuisista ajoista asti on ollut kätkeytyneenä Jumalassa, kaiken Luoja, että Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta nyt tulisi taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon sen iankaikkisen aivoituksen mukaisesti, jonka Hän oli säätänyt Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme, jossa meillä, uskon kautta Häneen, on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan tykö." Ef.3:8-12

"Tiitukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskomme perusteella.

Armo ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme Kristukselta Jeesukselta!" 1:4

1:4 "Gnade, *Barmherzigkeit*, Friede von Gott, dem Vater, und dem Herrn Jesus Christus, unserm Heiland!" 1:4 Luther 1540

"Armo, *laupeus* ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme, *Herralta* Jesukselta Kristukselta!"

Herramme tervehtii aluksi seurakuntaa apostoli Paavalin kautta armolla, laupeudella ja rauhalla!

Tiituksesta ei tiedetä kovinkaan paljon. Hän oli yksi Paavalin läheisimmistä työntekijöistä ja sai apostolin kunniamaininnan innostaan ja epäitsekkyystään.

Nimi jo osoittaa, että hän oli kristitty pakana ja hän oli kreikkalainen. Apostoli piti häntä hengellisenä poikanaan uskossa ja hän oli tullut Herraan uskovaksi Paavalin julistuksen kautta.

”Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa Tiituksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne!

Sillä hän otti varteen minun kehoitukseni, innostuipa niinkin, että lähtee omasta halustaan teidän tyköne.

Ja me lähetämme hänen kanssaan veljen, jota evankeliumin julistamisesta kiitetään kaikissa seurakunnissa, ja jonka seurakunnat vielä sen lisäksi myös ovat valinneet matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, joka on meidän toimitettavanamme itse Herran kunniaksi ja oman alttiutemme osoitukseksi.” 2.Kor.8:16-19 (vrt.12:18)

Seurakunnan vanhimille asetetut vaatimukset; 1:5-9

”Minä jätin sinut Kreettaan sitä varten, että järjestäisit, mitä vielä jäi järjestämättä, ja että asettaisit, niinkuin minä sinulle määräsin, joka kaupunkiin vanhimmat, jos missä olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä niskoittelevia.

Sillä seurakunnan kaitsijan on, niinkuin Jumalan huoneenhaltijan tulee, oltava nuhteeton, ei itserakas, ei pikavihainen, ei juomari, ei tappelija, ei häpeällisen voiton pyytäjä, vaan vieraanvarainen, hyvää rakastava, maltillinen, oikeamielinen, pyhä, itsensähillitseväinen; hänen tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa Sanassa, että olisi kykenevä sekä neuvomaan terveellä opilla että kumoamaan vastaansanojain väitteet.” 1:5-9

”Minä jätin sinut Kreettaan sitä varten, että järjestäisit, mitä vielä jäi järjestämättä, ja että asettaisit, niinkuin minä sinulle määräsin, joka kaupunkiin vanhimmat,” 1:5

Vanhojen kreikkalaisten kirjoitusten mukaan Kreetalla oli tuohon aikaan kymmeniä kaupunkeja. Keisari Augustuksen aikaan saari yhdistettiin Kyreneen ja nämä muodostivat provinssin eli maakunnan. Siellä asui paljon hyvässä asemassa olevia juutalaisia. On mahdollista, että evankeliumi kulkeutui ensimmäisen kerran saarelle niiden Kreetan juutalaisten mukana, jotka olivat Jerusalemin helluntaijuhlilla.

”Ja Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalaapelkääväisiä miehiä, kaikkinaisista kansoista, mitä taivaan alla on.

Ja kun tämä ääni kuului, niin kokoontui paljon kansaa; ja he tulivat ymmälle, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltänsä.

Ja he hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen: ”Katso, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia?

Kuinka me sitten kuulemme kukin sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet? Me parttilaiset ja meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa, Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Liibyan alueilla, ja täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset, kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme kukin heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja.” Apt.2:5-11

"jos missä olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä niskoittelevia." 1:6 Vanhemmille asetetaan samat vaatimukset kuin Timoteuskirjeen luvussa 3 ja nämä yleiset edellytykset ovat voimassa kaikkina aikoina. Vanhimmilla oli paljon vastuullisia tehtäviä, ja siksi oli tärkeää, että tähän virkaan valittiin oikeat miehet, joilla oli Jumalan kutsu tehtävään. Ei niin kuin Raamattu nykysuomeksi 1972 on kääntänyt tämän paikan: ".. vain kerran avioliiton solminut", jättäen tärkeän sanan kokonaan pois - mies. Vanhimmat eivät saaneet antaa aihetta syytöksiin huonosta vaelluksesta. Se saattaisi koko heidän työnsä ja Jumalan asian huonoon valoon. Heidän tuli osoittaa kykenevänsä hoitamaan asioita omissa kodeissaan, ennen kuin he kelpasivat hoitamaan Jumalan perhettä, seurakuntaa. Kukaan ei voi tosin luoda uskoa lapsensa sydämeen, mutta lapselle voidaan opettaa kristillisiä tapoja ja asioita. Lapset tulee kasvattaa Herran pelossa, nuhteessa ja kurissa, sekä viisaudessa että armossa.

"Varma on tämä sana: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijan virkaan, niin hän haluaa jaloon toimeen. Niin tulee siis seurakunnan kaitsijan olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen, taitava opettamaan, ei juomari, ei tappelija, vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahanahne, vaan sellainen, joka oman kotinsa hyvin hallitsee ja kaikella kunniallisuudella pitää lapsensa kuuliaisina; sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiansa, kuinka hän voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta? Älköön hän olko äsken kääntynyt, ettei hän paisuisi ja joutuisi pahalaisen tuomion alaiseksi. Ja hänellä tulee myös olla hyvä todistus ulkopuolella olevilta, ettei hän joutuisi häväistyksen alaiseksi eikä pahalaisen paulaan." 1.Tim.3.1-7

"Sillä seurakunnan kaitsijan on, niinkuin Jumalan huoneenhaltijan tulee, oltava nuhteeton, ei itserakas, ei pikavihainen, ei juomari, ei tappelija, ei häpeällisen voiton pyytävä," 1:7 Nuhteeton, rikkeetön - ei tarkoita samaa kuin virheetön, sillä sellaista kaitsijaa ei olekaan, vain Hyvä Paimen on täydellinen ja virheetön. Rikkeetön tarkoittaa, että ei ole rikkonut maan lakeja, eikä ole syytettynä mistään rikoksesta eli on lain kuuliainen kansalainen. He eivät saaneet elää synnissä. Jumalan palvelijan tulee ennen kaikkea elää Herralleen, eikä itselleen. Hän ei saa olla itsekeskeinen, ei pöyhkeä tai luulla olevansa toisia parempi. Silloinkin kun häntä vastustetaan, hänen tulee kyetä hillitsemään itsensä. Hän ei saa olla juopotteluun, eikä väkivaltaan taipuvainen.

"Ja Herra puhui Aaronille sanoen: "Viiniä ja väkijuomaa älkää juoko, älä sinä älköötäkään sinun poikasi sinun kanssasi, kun menette ilmestysmajaan, ettette kuolisi. Tämä olkoon teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen, tehäkseenne erotuksen pyhän ja epäpyhän, saastaisen ja puhtaan välillä, ja opettaaksenne israelilaisille kaikki ne käskyt, jotka Herra on heille Mooseksen kautta puhunut." 3.Moos.10:8-11

"Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen Herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa ajallansa? Autuas se palvelija, jonka hänen Herransa tullessaan havaitsee näin tekevän! Totisesti Minä sanon teille: Hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

Mutta jos paha palvelija sanoo sydämessään: 'Minun Herrani viipyy', ja alkaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa, niin sen palvelijan Herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille.

Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys." Matt.24:45-51

"Niin pitäköön jokainen meitä Kristuksen käskyläisinä ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina.

Sitä tässä huoneenhaltijoilta ennen muuta vaaditaan, että heidät havaitaan uskollisiksi." 1.Kor.4:1-2

"Vanhimpia teidän joukossanne minä siis kehoitan, minä, joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen myös siihen kirkkauteen, joka vastedes on ilmestyvä: kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta, ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina, niin te, Ylipaimenen ilmestyessä, saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen." 1.Piet.5:1-4

"vaan vieraanvarainen, hyvää rakastava, maltillinen, oikeamielinen, pyhä, itsensähillitseväinen;" 1:8

Vieraanvarainen - on sellainen, joka on iloinen saadessaan vieraita ja on valmis ottamaan vastaan tulijoita tai pakomatkalla olevia.

Hyvää rakastava - ihminen, joka tukee ja edistää innokkaasti kaikkea hyvää.

Maltillinen - kykenee hallitsemaan käyttöksensä ja ohjaamaan tunteitaan ja mielenliikkeitään. Hän pystyy viisaisiin ja kunniallisiin ratkaisuihin kaikissa tilanteissa.

Oikeamielinen - on vanhurskas, vilpitön, rehellinen ja oikeiden periaatteiden mukaan elävä. Hän on sanan mittainen mies, johon voi luottaa kaikessa.

Pyhä - on erottautunut Herralle ja pyhyys ilmenee käytännön jumalanpelkona ja sisäisenä hengellisenä asenteena ja voimana.

Itsensä hillitseväinen - hallitsee käyttäytymisensä ja hänellä on sisäistä voimaa hillitä itsensä. Se on yksi kahdestatoista hengen hedelmästä, joka pitää sen koossa.

Vieraanvarainen - joka on hyve, ja jota edellytetään erityisesti vanhoilta leskiltä ja vanhimmilta. Se on myös kunnianosoitus vierasta kohtaan.

"Tisbeläinen Elia, eräs Gileadiin asettuneita siirtolaisia, sanoi Ahabile: "Niin totta kuin Herra, Israelin Jumala elää, jonka edessä minä seison: näinä vuosina ei tule kastetta eikä sadetta muutoin kuin minun Sanani kautta".

Ja hänelle tuli tämä Herran Sana: "Mene pois täältä ja käänny itään päin ja kätkeydy Keritin purolle, joka on Jordanin itäpuolella.

Sinä saat juoda purosta, ja Minä olen käskenyt kaarneiden elättää sinua siellä."

Niin hän meni ja teki Herran Sanan mukaan: hän meni ja asettui Keritin purolle, joka on Jordanin itäpuolella.

Ja kaarneet toivat hänelle leipää ja lihaa aamuin sekä leipää ja lihaa illoin, ja hän joi purosta.

Mutta jonkun ajan kuluttua puro kuivui, koska siinä maassa ei ollut satanut.

Ja hänelle tuli tämä Herran Sana: "Nouse ja mene Sarpatiin, joka on Siidonin aluetta, ja asetu sinne. Katso, Minä olen käskenyt leskivaimon elättää sinua siellä."

Niin hän nousi ja meni Sarpatiin. Ja kun hän tuli kaupungin portille, niin katso, siellä oli leskivaimo keräilemässä puita. Hän huusi tälle ja sanoi: "Tuo minulle vähän vettä astiassa juodakseni".

Kun hän meni hakemaan, huusi hän hänelle ja sanoi: "Tuo minulle myös palanen leipää kädessäsi".

Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi elää, minulla ei ole leipäkakkuakaan, vaan ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä astiassa.

Ja katso, kerättyäni pari puuta minä menen leipomaan itselleni ja pojalleni, syödäksemme ja sitten kuollaksemme."

Niin Elia sanoi hänelle: "Älä pelkää; mene ja tee, niinkuin olet sanonut. Mutta leivo minulle ensin pieni kaltiainen ja tuo se minulle.

Leivo sitten itsellesi ja pojallesi.

Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Jauhot eivät lopu ruukusta, eikä öljyä ole puuttuva astiasta siihen päivään asti, jona Herra antaa sateen maan päälle."

Niin hän meni ja teki, niinkuin Elia oli sanonut. Ja hänellä sekä myös Elialla ja vaimon perheellä oli syötävää pitkäksi aikaa.

Jauhot eivät loppuneet ruukusta, eikä öljyä puuttunut astiasta, sen Herran Sanan mukaan, jonka hän oli Elian kautta puhunut." 1.Kun17:1-16

"Kun Pietari yhä mietti tuota näkyä, sanoi Henki hänelle: "Katso, kaksi miestä etsii sinua; niin nouse nyt, astu alas ja mene arvelematta heidän kanssaan, sillä Minä olen heidät lähettänyt".

Niin Pietari meni alas miesten tykö ja sanoi: "Katso, minä olen se, jota te etsitte; mitä varten te olette tulleet?"

He sanoivat: "Sadanpäämies Kornelius, hurskas ja Jumalaa pelkääväinen mies, josta koko Juudan kansa todistaa hyvää, on pyhältä enkeliltä ilmestyksessä saanut käskyn haettaa sinut kotiinsa ja kuulla, mitä sinulla on sanottavaa".

Niin hän kutsui heidät sisään ja piti heitä vierainansa. Seuraavana päivänä Pietari nousi ja lähti heidän kanssaan, ja muutamat veljet Joppesta seurasivat hänen mukanaan." Apt.10:19-23

"Lähellä sitä paikkaa oli saaren ensimmäisellä miehellä, jonka nimi oli Publius, maataloja. Hän otti meidät vastaan ja piti meitä ystävällisesti kolme päivää vierainansa.

Ja Publiuksen isä makasi sairaana kuumeessa ja punataudissa; ja Paavali meni hänen luoksensa, rukoili ja laski kätensä hänen päälleen ja paransi hänet.

Kun tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin sairast, mitä saarella oli, ja heidät parannettiin.

He osoittivat meille myös monin tavoin kunniaa, ja lähtiessämme merelle he panivat mukaan, mitä tarvitsimme." Apt.28:7-10

"Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierainaan." Hebr.13:2

Hyvää rakastava

"Joka hyvän pahalla palkitsee, sen kodista ei onnettomuus väisty."

Sn1.17:13

"Joka vaivaista armahtaa, se lainaa Herralle, ja Hän maksaa jälleen hänen hyvän tekonsa." Snl.19:17

"Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi, olkoon opetuksesi puhdasta ja arvokasta ja puheesi tervettä ja moitteetonta, että vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole meistä mitään pahaa sanottavana." Tiit.2:7-8

"Tämä sana on varma, ja minä tahdon, että sinä näitä teroitat, niin että ne, jotka Jumalaan uskovat, ahkeroisivat hyvien tekojen harjoittamista. Nämä ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisille." Tiit.3:8

"hänen tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa Sanassa, että olisi kykenevä sekä neuvomaan terveellä opilla että kumoamaan vastaansanojain väitteet." 1:9

Kaitsijalla on välttämättä oltava myös opillista tietoa ja taidollisuutta. Monet yrittävät levittää väärää oppia ja oppeja, joten hänen tulee kyetä pysymään Jumalan Sanan totuudessa.

Ja kun evankeliumia vastustetaan, hänen täytyy pysyä lujana, eikä horjua totuuden edessä.

Jumalan valtakunnan evankeliumi on luotettava ja se on luottamuksen arvoinen. Jumalan seurakunnan kaitsijan tulee elää sopusoinnussa sen opin kanssa, jota apostolit julistivat ja opettivat. Uskottomuus Raamatun ilmoitukselle tekee miehen epäluotettavaksi ja kelvottomaksi Jumalan seurakunnan johtajan tehtävään.

"Jos joku muuta oppia opettaa eikä pitäydy meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalisuuden mukainen, niin hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymyksien ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja, alituisia kinastuksia niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen." 1.Tim.6:3-5

"Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Säilytä se hyvä, mikä sinulle on uskottu, Pyhän Hengen kautta, joka meissä asuu." 2.Tim.1:13-14

"Mutta sinä puhu sitä, mikä terveeseen oppiin soveltuu!" Tiit.2:1

Vääriä oppeja ja opettajia on vastustettava; 1:10-16

"Sillä paljon on niskoittelevia, turhanpuhujia ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikattujen joukossa; semmoisilta on suu tukittava, sillä he kääntävät ylösalaisin kokonaisia huonekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi.

Eräs heistä, heidän oma profeettansa, on sanonut: "Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, laiskurivatsa".

Tämä todistus on tosi; sentähden nuhtelee heitä ankarasti, että tulisivat uskossa terveiksi, eivätkä kiinnittäisi huomiotaan juutalaisiin taruihin eivätkä totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin.

Kaikki on puhdasta puhtaille; mutta saastaisille ja uskottomille ei mikään ole puhdasta, vaan heidän sekä mielensä että omatuntonsa on saastainen.

He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he Hänet kieltävät, sillä he ovat inhottavia ja tottelemattomia ja kaikkiin hyviin tekoihin kelvottomia." 1:10-16

"Sillä paljon on niskoittelevia, turhanpuhujia ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikkattujen joukossa;" 1:10

Niskoittelu - uppiskainen, poiketa syrjään, vetäytyä pois, alistumaton, vastaan sanominen, vastustelu

Vääriä opettajia luonnehditaan kolmella tuntomerkillä: 1) He olivat niskoittelevia, he eivät tahtoneet alistua minkään auktoriteetin alaisuuteen ja he hylkäsivät evankeliumin asettamat vaatimukset.

2) He ratsastivat turhan ja tyhjän puheen varassa. He osasivat puhua kyllä taitavasti, mutta eivät kyenneet puheillaan rakentamaan ketään hengellisesti.

3) He olivat petollisia, johon aina liittyy valhe, koska petosta ei voi olla ilman valhetta ja johtivat ihmisiä pois totuudesta, harhaan ja harhateille.

"Ja Juudeasta tuli sinne muutamia, jotka opettivat veljiä: "Ellette ympärileikkautta itseänne, niinkuin Mooses on säätänyt, ette voi pelastua." Apt.15:1

"Totisesti minä tiedän, että niin on; kuinka voisi ihminen olla oikeassa Jumalaa vastaan!

Jos ihminen tahtoisi riidellä Hänen kanssaan, ei hän voisi vastata Hänelle yhteen tuhannesta.

Hän on viisas mieleltään ja väkevä voimaltaan kuka on niskoitellut Häntä vastaan ja jäänyt rankaisematta?" Job.9:2-4

"Niin he vastasivat Joosualle sanoen: "Kaiken, minkä olet meidän käskenyt tehdä, me teemme, ja mihin ikinä meidät lähetät, sinne me menemme. Niinkuin me olemme kaikessa totelleet Moosesta, niin me tottelemme sinuakin. Olkoon vain Herra, sinun Jumalasi, sinun kanssasi, niinkuin Hän oli Mooseksen kanssa.

Jokainen, joka niskoittelee sinun käskyjäsi vastaan eikä tottele sanojasi kaikessa, mitä hänelle käsket, surmattakoon. Ole vain luja ja rohkea." Joos.1:16-18

"Hän on orpojen Isä ja leskien Puolustaja, Jumala pyhässä asunnossansa, Jumala, joka antaa hyljätyille kodin ja johtaa vangitut onneen. Vain niskoittelijat asuvat kuivassa maassa." Ps.68:6-7

"Ylvästelijöille Minä sanon: älkää ylvästelkö, ja jumalattomille: älkää sarvea nostako.

Älkää nostako sarveanne korkealle, älkää puhuko niskoitellen, julkeasti." Ps.75:5-6

"Kuinka usein he niskoittelivat Häntä vastaan korvessa ja murehduttivat Hänen mielensä erämaassa!

Ja yhä edelleen he kiusasivat Jumalaa ja vihoittivat Israelin Pyhän." Ps.78:40-41

"Kysykää Herraa ja Hänen Voimaansa, etsikää alati Hänen kasvojansa. Muistakaa Hänen ihmetöitensä, jotka Hän on tehnyt, Hänen ihmeitensä ja Hänen suunsa tuomioita, te Aabrahamin, hänen palvelijansa, siemen, Jaakobin lapset, te hänen valittunsa.

Hän, Herra, on meidän Jumalamme; Hänen tuomionsa käyvät yli kaiken maan." Ps.105:4-7

"Me olemme tehneet syntiä isäimme kanssa, me olemme pahoin tehneet ja olleet jumalattomat.

Eivät meidän isämme Egyptissä painaneet mieleensä Sinun ihmeitäsi, eivät muistaneet Sinun monia armotekojasi, vaan niskoittelivat meren rannalla, Kaislameren rannalla.

He vihoittivat Hänet Meriban vetten luona, ja Mooseksen kävi pahoin heidän tähtensä.

Sillä he niskoittelivat Jumalan Henkeä vastaan, ja hän puhui huulillaan ajattelemattomasti.

He eivät hävittäneet niitä kansoja, jotka Herra oli käsenyt heidän hävittää, vaan pitivät yhteyttä pakanain kanssa ja oppivat heidän tekonsa.

He palvelivat heidän jumalankuviansa, ja niistä tuli heille paula.

Ja he uhrasivat poikiansa ja tyttäriänsä riivaajille.

He vuodattivat viatonta verta, poikiensa ja tyttäriensä verta, uhraten heidät Kanaanin epäjumalille, ja maa saastui veriveloista.

Näin he saastuttivat itsensä töillään ja olivat haureelliset teoissansa.

Ja Herran viha syttyi Hänen kansaansa vastaan, ja Hän kyllästyi perintöosaansa.

Ja Hän jätti heidät pakanain käsiin, ja heidän vihamiehensä vallitsivat heitä.

Heidän vihollisensa ahdistivat heitä, ja heidän täytyi painua niiden käden alle.

Monet kerrat Hän pelasti heidät, mutta he olivat uppiniskaiset omassa neuvossaan ja sortuivat pahain tekojensa tähden." Ps.106:6-7,32-43

"semmoisilta on suu tukittava, sillä he kääntävät ylösalaisin kokonaisia huonekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi." 1:11 Apostoli kehotti Tiitusta tukkimaan näiden niskoittelevien ihmisten suut. Heitä ei saanut päästää puhumaan ja opettamaan seurakunnassa. Näin heitä estettäisiin levittämästä tuhoisia oppejaan. Heidät tuli vaientaa myös vastaamalla heidän näkemyksiinsä terveen opin pohjalta. Ja tämä oli välttämätöntä heidän hajottavan vaikutuksensa vuoksi. He turmelivat kokonaisia huonekuntia vahingoittamalla jonkun perheenjäsenen uskoa. Häpeällinen voitto - ei kunniallisesti ja vanhurskaasti ansaittu eli lampaitten villat vain kiinnostivat.

"Jos joku muuta oppia opettaa eikä pitäydy meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalisuuden mukainen, niin hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymyksien ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja, alituisia kinastuksia niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen." 1.Tim.6:3-5

"Eräs heistä, heidän oma profeettansa, on sanonut: "Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, laiskurivatsa." 1:12

1:12 "Die Kreter sind immer Lügner, böse Tiere und faule Bäuche."

~ Kreetalaiset ovat aina valhettelijoita, pahoja petoja, laiskurivatsoja. Luther 1540

Väärät profetiat ovat erittäin vaarallisia ja niitä ei tule edes lainkaan kuunnella, vaan niitä tulee kavahtaa suurella ankaruudella!

Tässä lainataan kuudennella tai viidennellä vuosisadalla eKr. eläneen

Epimenideen sanoja. Häntä pidettiin sekä pappina, profeettana että

uskonnon uudistajana Kreetan saarella. Sanat on lausunut siis sellainen

henkilö, joka tunsu hyvin oman kansansa, ja jota kansa piti profeettana.

Seurakunnan vanhinten on ankarasti puututtava julkisiin ja vääriin

sanomiin, ja koska niiden seuraukset voivat olla hyvinkin kohtalokkaita.

"Kavahtakaa noita koiria, kavahtakaa noita pahoja työntekijöitä,

kavahtakaa noita pilalle leikattuja." Fil.3:2

"Ja kun he olivat vaeltaneet kautta koko saaren Pafoon asti, tapasivat he erään juutalaisen miehen, noidan ja väärän profeetan, jonka nimi oli Barjeesus.

Hän oleskeli käskynhaltijan, Sergius Pauluksen, luona, joka oli ymmärtäväinen mies. Tämä kutsui luoksensa Barnabaan ja Sauluksen ja halusi kuulla Jumalan Sanaa.

Mutta Elymas, noita - sillä niin tulkitaan hänen nimensä - vastusti heitä, koettaen kääntää käskynhaltijaa pois uskosta.

Niin Saulus, myös Paavaliksi kutsuttu, täynnä Pyhää Henkeä loi katseensa häneen ja sanoi: "Voi sinua, joka olet kaikkea vilppiä ja kavaluutta täynnä, sinä *paholaisen* sikiö, kaiken vanhurskauden vihollinen, etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä?"

Ja nyt, katso, Herran käsi on sinun päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä aurinkoa näe säädettyyn aikaan asti."

Ja heti lankesi hänen päällensä synkeys ja pimeys, ja hän kävi ympäri ja etsi taluttajaa.

Kun nyt käskynhaltija näki, mitä oli tapahtunut, niin hän uskoi, ihmetellen Herran oppia." Apt.13:6-12

"Tämä todistus on tosi; sentähden nuhtelevat heitä ankarasti, että tulisivat uskossa terveiksi" 1:13

Kun ihminen kuulee ja alkaa toteuttaa Jumalan totuuden Sanaa ja käskyjä armon ja rakkauden pohjalta Jumalaan, alkaa ihmisen henki ja sielukin tervehtymään. Sanan lupaus on edelleen voimassa, että totuus on tekevät teidät vapaaksi.

Apostolin sanat vahvistivat heidän oman profeettansa heistä lausumansa tuomion väärästä profeetasta. On mahdollista, että apostolilla oli ollut erityisen ikäviä kokemuksia Kreetalla.

"Kreetalaiset ovat aina valhettelijoita, pahoja petoja, laiskurivatsoja."

Jae voidaan myös kääntää näin. Biblia; Novum Testamentum

Koska tämä oli totta, niin Tiituksen täytyi nuhdella heitä ankarasti.

Hänen oli mentävä suoraan asiaan puhuessaan pahasta, väärästä sanomasta, ja suhtauduttava siihen samoin kuin lääkäri syöpäkasvaimeen. Hänen oli leikattava se irti. Siitä olisi se hyvä seuraus, että he tekisivät totisen parannuksen ja tervehtyisivät uskossa.

"Minä vannotan sinua Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä Hänen ilmestymisensä että Hänen valtakuntansa kautta: saarnaa Sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtelevat, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella.

Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyensä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin." 2.Tim.4:1-4

"eivätkä kiinnittäisi huomiotaan juutalaisiin taruihin eikä totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin." 1:14

Myönteisestä muutoksesta olisi kaksi seurausta. He eivät enää kiinnittäisi huomiotaan juutalaisiin taruihin; ja nämä olivat todennäköisesti samoja eksytyksiä kuin ne, joista kerrotaan 1.Tim.1:4, eivätkä enää olisi sidoksissa ihmisistä lähtöisin oleviin sanomiin, jotka veivät heidät pois totuudesta harhateille.

Tarut ja myytit ovat samantapaisia mielikuvitusjuttuja.

"Niinkuin minä Makedoniaan lähtiessäni kehoitin sinua jäämään Efesoon, käskeäksesi eräitä kavahtamaan, etteivät vieraita oppeja opettaisi, eivätkä puuttuisi taruihin ja loppumattomiin sukuluetteloihin, jotka

pikemmin edistävät turhaa mietiskelyä kuin Jumalan armotaloutta, joka perustuu uskoon, niin kehoitan nytkin." 1.Tim.1:3-4

"Mutta epäpyhiä ämmäin taruja karta ja harjoita itseäsi jumalisuuteen." 1.Tim.4:7

"Kaikki on puhdasta puhtaille; mutta saastaisille ja uskottomille ei mikään ole puhdasta, vaan heidän sekä mielensä että omatuntonsa on saastainen." 1:15

Nämä väärät opettajat väittivät, että ihmisen moraalinen täydellisyys olisi mahdollista, ellei ylikorostettaisi eräitä käskyjä. Mutta vaikka ihminen ponnistelisi kuinka paljon tahansa ollakseen pyhä, sillä ei ole mitään merkitystä, jos hänen sisimpänsä on saastainen ja jos hän elää epäuskossa. Epäuskoisen ihmisen sydän on aina saastainen, koska hän on erossa epäuskonsa tähden Jumalasta ja on vailla Jumalan kirkkautta. Kun syntinen ihminen ottaa Herran Jeesuksen vastaan, niin silloin Hänestä tulee uskovalle todellinen lunastus, vanhurskaus ja pyhitys ja ilman Häntä ei ole mitään todellista pyhitystä. Hän on ainoa, joka on pyhä ja kaikki Hänen ulkopuolellaan on enemmän ja vähemmän saastaista ja epäpyhää.

"Ei kukaan, joka sytyttää lampun, pane sitä kätköön eikä vakan alle, vaan panee sen lampunjalkaan, että sisälle tulijat näkisivät valon. Sinun silmäsi on ruumiin lamppu. Kun silmäsi on terve, on koko sinun ruumiisi valaistu, mutta kun se on viallinen, on myös sinun ruumiisi pimeä.

Katso siis, ettei valo, joka sinussa on, ole pimeyttä.

Jos siis koko sinun ruumiisi on valoisa eikä miltään osaltaan pimeä, on se oleva kokonaan valoisa, niinkuin lampun valaistessa sinua kirkaalla loisteellaan."

Hänen näin puhuessaan pyysi eräs fariseus Häntä luoksensa aterioimaan; niin Hän meni sinne ja asettui aterialle.

Mutta kun fariseus näki, ettei Hän peseytynyt ennen aterialla, ihmetteli hän.

Silloin Herra sanoi hänelle: "Kyllä te, fariseukset, puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisäpuoli teissä on täynnä ryöstöä ja pahuutta.

Te mielettömät, eikö se, joka on tehnyt ulkopuolen, ole tehnyt sisäpuoltakin?

Mutta antakaa almuksi se, mikä sisällä on; katso, silloin kaikki on teille puhdasta." Luuk.11:33-41

"Mutta fariseusten lahkosta nousivat muutamat, jotka olivat tulleet uskoon, ja sanoivat: "Heidät on ympärileikattava ja heitä on käskettävä noudattamaan Mooseksen lakia".

Niin apostolit ja vanhimmat kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa.

Ja kun oli paljon väitelty, nousi Pietari ja sanoi heille: "Miehet, veljet, te tiedätte, että Jumala jo kauan aikaa sitten teki teidän keskuudessanne sen valinnan, että pakanat minun suustani saisivat kuulla evankeliumin Sanan ja tulisivat uskoon.

Ja Jumala, sydänten tuntija, todisti heidän puolestansa, antaen heille Pyhän Hengen samoinkuin meillekin, eikä tehnyt mitään erotusta meidän ja heidän kesken, sillä Hän puhdisti heidän sydämensä uskolla.

Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa ja tahdotte panna opetuslasten niskaan ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä mekään ole jaksaneet kantaa?

Mutta me uskomme Herran Jeesuksen armon kautta pelastuvamme, samalla tapaa kuin hekin." Apt.15:5-11

"Mutta mitä se sanoo? "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi"; se on se uskon Sana, jota me saarnaamme.

Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on Hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.

Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka Häneen uskoo, joudu häpeään".

Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä; sillä yksi ja sama on kaikkien Herra, rikas antaja kaikille, jotka Häntä avuksi huutavat.

Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi Herran Nimeä, pelastuu."

Room.10:8-13

"He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he Hänet kieltävät, sillä he ovat inhottavia ja tottelemattomia ja kaikkiin hyviin tekoihin kelvottomia." 1:16

Jumalan tunteminen on kaikkein suurinta viisautta. Nämä ihmiset sanoivat tuntevansa Hänet, mutta heidän tekonsa osoittivat väitteet täysin vääriksi. On mahdotonta tuntea Jumalaa jos samanaikaisesti tekee sellaista, mikä on täysin Hänen tahtonsa vastaista. Heidän vaelluksensa osoitti aivan toista kuin mistä he sanoillaan todistivat.

"Sillä Minun kansani on hullu; eivät he tunne Minua. He ovat tyhmiä lapsia eivätkä ymmärtäväisiä; he ovat viisaita tekemään paha, mutta tehdä hyvää he eivät taida." Jer.4:22

"Poikani, jos sinä otat Minun Sanani varteen ja kätket mieleesi Minun käskyni, niin että herkistät korvasi viisaudelle ja taivutat sydämesi taitoon - niin, jos kutsut ymmärrystä ja ääneesi huudat taitoa, jos haet sitä kuin hopeata ja etsit sitä kuin aarretta, silloin pääset ymmärtämään Herran pelon ja löydät Jumalan tuntemisen." Snl.2:1-5

"Anna viisaalle, niin hän yhä viisastuu; opeta vanhurskasta, niin hän saa oppia lisää.

Herran pelko on viisauden alku, ja Pyhimmän tunteminen on ymmärrystä. -

"Sillä Minun avullani päiväsi enenevät ja jatkuvat elämäsi vuodet."

Snl.9:9-11 Amen

"Armo ja rauha lisääntyköön teille Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta." 2.Piet.1:2 Amen

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE; luku 2

Puhu terveen opin mukaisesti; 2:1-10
Jumalan pelastava ja kasvattava armo; 2:11-15

"Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme, Herralta Jeesukselta Kristukselta!"

"Mutta sinä puhu sitä, mikä terveeseen oppiin soveltuu: vanhat miehet olkoot raittiit, arvokkaat, siveät ja uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisyydessä terveet; niin myös vanhat naiset olkoot käytöksessään niinkuin pyhien sopii, ei panettelihoita, ei paljon viinin orjia, vaan hyvään neuvojia, voidakseen ohjata nuoria vaimoja rakastamaan miehiänsä ja lapsiansa, olemaan siveitä, puhtaita, kotinsa hoitajia, hyviä, miehilleen alamaisia, ettei Jumalan Sana pilkatuksi tulisi. Nuorempia miehiä samoin kehoita käyttäytymään siveästi. Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi, olkoon opetuksesi puhdasta ja arvokasta ja puheesi tervettä ja moitteetonta, että vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole meistä mitään pahaa sanottavana. Kehota palvelijoita olemaan isännilleen kaikessa alamaisia, heille mieliksi, etteivät vastustele, etteivät näpistele, vaan kaikki tavoin osoittavat vilpittömää uskollisuutta, että he Jumalan, meidän Vapahtajamme, opin kaikessa kaunistaisivat." 2:1-10

Puhu terveen opin mukaisesti; 2:1-10

"Mutta sinä puhu sitä, mikä terveeseen oppiin soveltuu:" 2:1
Apostoli Tiituksen tulee julistaa Jumalan valtakunnan evankeliumia ja opettaa Jumalan tervettä Sanaa. Paavalin kirjeissä on useita tällaisia vastakkain asetteluja. Pelkkä nuhteleva ei siis riitä, vaan paha on voitettava hyvällä. Opin ja elämän tulee olla sopu- ja sovinnossa Jumalan Sanan kanssa. Seurakunnan kaitsijan tulee pysyä opinmukaisessa, luotettavassa Sanassa, että olisi kykenevä sekä neuvomaan terveellä opilla että kumoamaan vastaansanojain väitteet. "Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa." 2.Tim.1:13

"vanhat miehet olkoot raittiit, arvokkaat, siveät ja uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisyydessä terveet;" 2:2
Nämä vanhat miehet eivät olleet seurakunnan kaitsijoita, vaan iältään vanhoja miehiä. Heidän tuli olla moraalisesti samalla tasolla kuin seurakunnan vanhempien ja seurakuntapalvelijoiden, niin että he voisivat olla esimerkkeinä toisille. Heidän tuli elää arvokkaasti ja itsensä hilliten ja osoittaa tervettä arvostelukykä. He eivät saaneet olla tasapainottomia tai välinpitämättömiä ympärillään vallitsevasta laittomuudesta. Terveen uskonelämän tuli ilmetä uskona, rakkautena ja kärsivällisyytenä. Harhaoppinen ei ole koskaan terve uskossa.

"niin myös vanhat naiset olkoot käytöksessään niinkuin pyhien sopii, ei panettelihoita, ei paljon viinin orjia, vaan hyvään neuvojia," 2:3
Myös vanhoille naisille esitetään samantapaisia vaatimuksia. Heidän vanhurskautensa tuli näkyä myös ulkoisesti mm. pukeutumisessa, niin kuin muillakin elämän alueilla. Heidän tuli käyttäytyä Herran palvelijan tavoin, sillä sellaisia he olivatkin.

Viinin juonti ja panettelu kulkevat usein käsi kädessä. Vanhempien naisten tuli esimerkillään niin vaelluksellaan kuin sanoillaan ohjata toisia kaikkeen hyvään.

"Minä tahdon siis, että miehet rukoilevat, joka paikassa kohottaen pyhät kädet ilman vihaa ja epäilystä; niin myös, että naiset ovat säädyllisessä puvussa, kaunistavat itseään kainosti ja siveästi, ei palmikoiduilla hiuksilla, ei kullalla, ei helmillä eikä kallisarvoisilla vaatteilla, vaan hyvillä teoilla, niinkuin sopii naisille, jotka tunnustautuvat jumalaapelkääviksi." 1:Tim.2:8-10

"voidakseen ohjata nuoria vaimoja rakastamaan miehiänsä ja lapsiansa," 2:4

Opetuksen tuli tapahtua ennen kaikkea esimerkin voimalla, sanoitta. Ei kukaan, ei edes Tiitus itse ollut taitavampi opettamaan nuoria naisia kuin vanhemmat ja kokeneet naiset. Myös rakkauden osoittamista miestä ja lapsia kohtaan voidaan opettaa.

"Samoin te, vaimot, olkaa alamaiset miehille, että nekin, jotka ehkä eivät ole Sanalle kuuliaisia, vaimojen vaelluksen kautta sanoittakin voitettaisiin, kun he katselevat, kuinka te vaellatte puhtaina ja pelossa.

Älköön teidän kaunistukseenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillenne ripustamista eikä koreihin vaatteisiin pukeutumista, vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisan hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis. Sillä näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ja olivat miehilleen alamaiset; niin oli Saara kuuliainen Aabrahamille, kutsuen häntä herraksi; ja hänen lapsikseen te olette tulleet, kun teette sitä, mikä hyvää on, ettekä anna minkään itseänne peljättää.

Samoin te, miehet, eläkää taidollisesti kukin vaimonne kanssa, niinkuin heikomman astian kanssa, ja osoittakaa heille kunnioitusta, koska he ovat elämän armon perillisiä niinkuin tekin; etteivät teidän rukouksenne estyisi." 1.Piet.3.1-7

"olemaan siveitä, puhtaita, kotinsa hoitajia, hyviä, miehilleen alamaisia, ettei Jumalan Sana pilkatuksi tulisi." 2:5

Nuorilla naisillakin tuli olla kristillistä itsekuria ja siveyttä. Heidän sopimaton käytöksensä olisi helposti voinut johtaa siihen, että itse Jumalan Sana olisi joutunut huonoon maineeseen ei-uskovien keskuudessa. Yleensä arvostellaan oppia sen mukaisesti, miten se ilmenee arkielämässä käytännössä.

Naisten tuli ennen kaikkea keskittyä hoitamaan omaa kotia, jossa heitä odottivat tärkeimmät tehtävät. Siellä heidän tuli osoittaa hyvyyttään. Omille aviomiehilleen heidän tuli olla kaikessa alamainen olipa tämä sitten uskossa tai ei.

"Kelpo vaimo on puolisonsa kruunu, mutta kunnoton on kuin mätä hänen luissansa." Snl.12:4

"Joka vaimon löysi, se onnen löysi, sai Herralta mielisuosion." 18:22

"Talo ja tavara peritään isiltä, mutta toimellinen vaimo tulee Herralta." Snl.19.14

"Kelpo vaimon kuka löytää? Sellaisen arvo on helmiä paljon kalliimpi. Hänen miehensä sydän häneen luottaa, eikä siltä mieheltä riistaa puutu. Hän tekee miehelleen hyvää, ei pahaa, kaikkina elinpäivinänsä. Hän puhua villat ja pellavat ja halullisin käsin askartelee.

Hän on kauppiiaan laivojen kaltainen: leipänsä hän noutaa kaukaa. Kun yö vielä on, hän nousee ja antaa ravinnon perheellensä, piioilleen heidän osansa. Hän haluaa peltoa ja hankkii sen, istuttaa viinitarhan kättensä hedelmällä.

Hän voimalla vyöttää kupeensa ja käsivartensa vahvistaa. Hankkeensa hän huomaa käyvän hyvin, ei sammu hänen lamppunsa yöllä. Hän ojentaa kätensä kehrävarteen ja käyttelee varttinaa kämmenissään. Hän avaa kätensä kurjalle, ojentaa köyhälle molemmat kätensä. Ei pelkää hän perheensä puolesta lunta, sillä koko hänen perheensä on puettu purppuravillaan. Hän valmistaa itsellensä peitteitä; hienoa pellavaa ja punapurppuraa on hänen pukunsa. Hänen miehensä on tunnettu porteissa, maanvanhinten seassa istuessaan. Hän aivinapaitoja tekee ja myy, voitää hän kauppiaille toimittaa.

Vallalla ja kunnialla hän on vaetetettu, ja hän nauraa tulevalle päivälle. Suunsa hän avaa viisauden sanoihin, hänen kielellään on lempeä opetus. Hän tarkkaa talonsa menoa, eikä hän laiskan leipää syö. Hänen poikansa nousevat ja kiittävät hänen onneansa; hänen miehensä nousee ja ylistää häntä: "Paljon on naisia, toimellisia menoissaan, mutta yli niitten kaikkien kohoat sinä". Pettävä on sulous, kauneus katoavainen; ylistetty se vaimo, joka Herraa pelkää! Suokaa hänen nauttia kättensä hedelmiä, hänen tekonsa häntä porteissa ylistäkööt." Snl.31:10-29

"Nuorempia miehiä samoin kehoita käyttäytymään siveästi." 2:6
Myös seurakunnan nuoret miehet saavat kehotuksen elää siveästi ja itsensä hilliten. He eivät saa asettaa omia ratkaisujaan, tunteitaan tai kunnian himoiaan Jumalan tahdon edelle. Heidän täytyy oppia pitämään itsensä kurissa. Samaa vaaditaan seurakunnan kaitsijalta, vanhoilta miehiltä ja nuorilta naisilta.
"Oi, jospa minun vaellukseni olisi vakaa, niin että noudattaisin Sinun käskyjäsi!
Silloin minä en joudu häpeään, kun katselen kaikkia Sinun käskyjäsi. Minä kiitän Sinua vilpittömällä sydämellä, kun opin Sinun vanhurskautesi oikeudet.
Minä noudatan Sinun käskyjäsi, älä minua peräti hylkää.
Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana? Siten, että hän noudattaa Sinun Sanaasi." Ps.119:5-9

"Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi, olkoon opetuksesi puhdasta ja arvokasta" 2:7
Tiitus ei ollut yhtä nuori kuin Timoteus, mutta hänet luettiin kuitenkin nuorempien miesten joukkoon. Siksi kehoitetaan häntä olemaan esikuvana juuri tälle ryhmälle, josta apostoli nyt kirjoitti. Hänen tuli sekä kehottaa heitä sanoin että näyttää heille vaelluksellaan esimerkkiä. Hänen oli pidettävä vaikuttimensa puhtaina ja varoittaa tavoittelemasta väärää voittoa. Hän ei saanut kohdella ihmisiä puolueellisesti. Sekä hänen elämänsä että opetuksensa oli oltava puhdasta ja tasapainoista.

"Älköön kukaan nuoruuttasi katsoko ylen, vaan ole sinä uskovaisten esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa, puhtaudessa. Lue, kehoita ja opeta ahkerasti, kunnes minä tulen." 1.Tim.4:12-13

"ja puheesi tervettä ja moitteetonta, että vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole meistä mitään pahaa sanottavana." 2:8

Vaikka oppimme olisi puhdasta ja tervettä, niin vastustajilla on silti aina jotakin huomauttamista.

Apostolin sanojen perusteella emme saa luulla pystyvämme suojautumaan pahoilta puheilta. Hän korostaa vain sitä, että julistaja ei itse saa antaa aihetta sellaisiin puheisiin.

"Rakkaani, niinkuin outoja ja muukalaisia minä kehoitan teitä pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan, ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa, että he siitä, mistä he parjaavat teitä niinkuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä.

Olkaa alamaiset kaikelle inhimilliselle järjestykselle Herran tähden, niin hyvin kuninkaalle, joka on ylin, kuin käskynhaltijoille, jotka Hän on lähettänyt pahaa tekeville rangaistukseksi, mutta hyvää tekeville kiitokseksi; sillä se on Jumalan tahto, että te hyvää tekemällä tukitte suun mielettömäin ihmisten ymmärtämättömyydeltä - niinkuin vapaat, ei niinkuin ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niinkuin Jumalan palvelijat." 1.Piet.2:11-16

"Vaan vaikka saisittekin kärsiä vanhurskauden tähden, olette kuitenkin autuaita. "Mutta älkää antako heidän pelkonsa peljättää itseänne, älkääkä hämmästykö", vaan pyhittäkää Herra *Jumala* sydämissänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla, pitäen hyvän omantunnon, että ne, jotka parjaavat teidän hyvää vaellustanne Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä, mistä he teitä panettelevat." 1.Piet.3:14-16 Luther 1540; Biblia

"Kehoita palvelijoita olemaan isännilleen kaikessa alamaisia, heille mieliksi, etteivät vastustele," 2.9

Palvelijoiden tulisi palvella siten, että heidän isäntänsä ovat heidän työhönsä tyytyväisiä. He eivät saa puhua näistä pahaa, ei edessä eikä takana. Apostoli mainitsee kaksi hyvin yleistä virhettä: vastaansanomien ja uskottomuus.

Jumala pitää isäntää ja palvelijaa yhdenvertaisina, ja hänen kannaltaan molemmat ovat vapaita Kristuksessa. He ovat samalla tasolla pelastukseen nähden Kristuksessa Jeesuksessa. Apostolit ja heidän seuraajansa eivät neuvoneet kapinoimaan palvelijoita isäntiään vastaan, eikä myös vaatinut näitä vapautumaan orjan asemasta.

"Palvelijat, olkaa kuuliaisat maallisille isännillenne, pelossa ja vavistuksessa, sydämenne yksinkertaisuudessa, niinkuin Kristukselle, ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan Kristuksen palvelijoina, sydämestänne tehden, mitä Jumala tahtoo, hyvällä mielellä palvelien, niinkuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä, tietäen, että mitä hyvää kukin tekee, sen hän saa takaisin Herralta, olkoonpa orja tai vapaa. Ja te isännät, tehkää samoin heille, jättäkää pois uhkaileminen, sillä tiedättehän, että sekä heidän että teidän Herranne on taivaissa ja ettei Hän katso henkilöön." Ef.6:5-9

"Kaikki, jotka ovat orjina ikeen alla, pitäkööt isäntiänsä kaikkea kunnioitusta ansaitsevina, ettei Jumalan Nimi ja oppi tulisi häväistyksi. Mutta ne, joilla on uskovaiset isännät, älkööt pitkö heitä vähemmässä arvossa sentähden, että he ovat veljiä, vaan palvelkoot heitä sitä mielummin, koska he ovat uskovia ja rakastettuja ja harrastavat hyvän tekemistä. Tätä opeta ja tähän kehoita." 1.Tim.6:1-2

"etteivät näpistele, vaan kaikin tavoin osoittavat vilpittöntyä uskollisuutta, että he Jumalan, meidän vapahtajamme, opin kaikessa kaunistaisivat." 2:10

Vapahtaja - tulee olla isolla alkukirjaimella!

Todellinen usko Jumalaan edellyttää rehellisyyttä ja uskollisuutta työssä. Palvelijoiden keskuudessa olivat varkaudet varsin yleisiä, ja heidän kurja asemansa houkutti siihen. Mutta uskova palvelija tiesi, että toisen oman ottaminen oli väärin, syntiä - Älä varasta. Hän ei saanut olla vain näennäisesti rehellinen. Todella rehellinen on se, joka on rehellinen silloinkin, kun hän voisi olla epärehellinen joutumatta silti kiinni.

Jumalan pelastava ja kasvattava armo; 2:11-15

"Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme, Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä, Hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaaakseen itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee.

Puhu tätä ja kehoita ja nuhtelee kaikella käskyvallalla. Älköön kukaan sinua halveksiko." 2:11-15

"Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille" 2:11 Herran Jeesuksen tullessa ilmestyi Jumalan pelastus kokonaisuudessaan täydellisesti maailmalle. Evankeliumin ilmestyminen on Jumalan olemuksen, Hänen suuren armonsa ja rakkautensa, Hänen vanhurskautensa ja pyhyytensä ilmoitus.

"Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme Hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja Hän oli täynnä armoa ja totuutta." Joh.1:18

"Mutta kun Jumalan, meidän Vapahtajamme, hyvyys ja rakkaus ihmisiä kohtaan ilmestyi, pelasti Hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta, jonka Hengen Hän runsaasti vuodatti meihin meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta, että me vanhurskautettuina Hänen armonsa kautta tulisimme iankaikkisen elämän perillisiksi toivon mukaan." Tiit.3:4-7 Luther 1540

"ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa," 2:12

Jumalan armo kasvattaa ja opettaa meitä suhteessa itseemme, lähimmäisiimme ja ennen kaikkea Jumalaan. Ja jos se saa vaikuttaa meissä vapaasti, saamme itsekunnioitusta, lähimmäisemme arvostavat meitä ja saamme ottaa vastaan siunauksia Jumalalta.

Jumalan armo edellyttää epätietokästä elämää. Evankeliumi edellyttää tunnustuksen ja mielen laadun, opin ja elämän välistä sopusointua.

Maailmassa, jossa synnin tekeminen on tavallista, Jumalan armo auttaa uskovaan elämään hurskaasti, mikä samalla on alituinen ristiriita maailmalle ja sen syntisyydelle.

Armon vastakohtana on tuomio, ja siksi meidän tulee peljätä Jumalaa ja pitää hänen armonsa korkeasti pyhänä.

Ensin armo pelastaa ja sitten opettaa ja kasvattaa. Jumalan Sana on myös meille armon Sana ja ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Jumalan Sanasta. Ja tätä armoa Hän on antanut meille kaikkinaiseksi viisaudeksi ja ymmärrykseksi.

"Mutta niinkuin seurakunta on Kristukselle alamainen, niin olkoot vaimotkin miehillensä kaikessa alamaiset.

Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että Hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen, vedellä pesten, Sanan kautta, saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton." Ef.5:24-27

"Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne Hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, Hän nyt on sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä, jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut." Kol.1:21-23

"Ja minä näin lentävän keskitaivaalla erään toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuvaisille, kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille.

Ja hän sanoi suurella äänellä: "Peljätäkää Jumalaa ja antakaa Hänelle kunnia, sillä Hänen tuomionsa hetki on tullut, ja kumartakaa Häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet." Ilm.13:6-7

"odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä," 2:13

Tätä suurta tapahtumaa on kaikilla Jumalan armon vastaanottaneilla lupa odottaa. Armon ilmestymistä seuraa lopulta armon kirkkauden ilmestyminen. Toivo, joka tuli maailmaan Herran Jeesuksen ensimmäisen tulemisen myötä, täyttyy siinä kirkkaudessa, joka toteutuu Hänen toisessa tulemuksessa. Tästä armon kirkkaudesta pääsevät osallisiksi kaikki ne, jotka uskossa Kristukseen odottavat tätä suurta tapahtumaa. Ja tämä ylösnousemus toivo asuu uskovan sydämessä uskon kautta, ja se ei voi johtaa mihinkään muuhun kuin Jumalan mielen mukaiseen elämään.

"Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo." Room.5:1-2

"Minä kiitän Jumalaani aina teidän tähtenne siitä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa, että kaikessa olette rikastuneet Hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa, sen mukaan kuin todistus Kristuksesta on teissä vahvistettu, niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa, teidän odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä.

Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti, niin että te olette nuhteettomat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä." 1.Kor.1:4-8

"Hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistakseen itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee." 2:14

Herra Jeesus antoi rakkauden pyhitetyn uhrin, itsensä, lunastaakseen meidät synnin orjuudesta. Hän osti meidät ja meistä tuli Hänen omaisuuttaan.

Jos jääme synnin kahleisiin, lunastustyön tulos menee meidän osaltamme kokonaan hukkaan. Ei ole Herran, eikä kristityn arvon mukaista antautua saastutettavaksi, kun Jumalan Poika on kuolemallaan puhdistanut meidät siitä. Meidän tulee muistaa olevamme Hänen omiaan ja pyrkiä sen tähden aina elämään Hänen kunniaukseen.

"Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet; ja Hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan Hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut." 2.Kor.5:14-15

"Olkaa siis Jumalan seuraajia, niinkuin rakkaat lapset, ja vaeltakaa rakkaudessa, niinkuin Kristuskin rakasti teitä ja antoi itsensä meidän edestämme lahjaksi ja uhriksi, Jumalalle "suloiseksi tuoksuksi." Ef.5:1-2

"Puhu tätä ja kehoita ja nuhtele kaikella käskyvallalla.

Älköön kukaan sinua halveksiko." 2:15

Apostoli Tiituksen tulee julistaa sitä, mitä tässä on tuotu esille. Evankeliumin julistamisen lisäksi Herran palvelijan tulee kehottaa ja nuhdella kaikella käskyvallalla. Toiset ovat rohkaisun tarpeessa, toiset taas tarvitsevat nuhdetta.

Tiituksella ei ollut mitään hävettävää, sillä hän toimi Jumalan palvelijana. Jotkut tosin halveksivat häntä, mutta hänen tuli osoittaa julistuksellaan ja vaelluksellaan, kenen palvelija hän oli.

"Maan uskollisia Minun silmäni etsivät, että he asuisivat Minua lähellä; joka vaeltaa nuhteettomuuden tietä, se on oleva Minun palvelijani."

Ps.101:6

"Jos joku Minua palvelee, seuratkoon hän Minua; ja missä Minä olen, siellä on myös minun palvelijani oleva. Ja jos joku Minua palvelee, niin Isä on kunnioittava häntä." Joh.12:26

"Varma on se Sana ja kaikkiin puolin vastaanottamisen arvoinen.

Sillä siksi me vaivaa näemme ja kilvoittelemme, että olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten Vapahtaja, varsinkin uskovien. Tätä käske ja opeta.

Älköön kukaan nuoruuttasi katsoko ylen, vaan ole sinä uskovaisten esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa, puhtaudessa.

Lue, kehoita ja opeta ahkerasti, kunnes minä tulen." 1.Tim.4:9-13 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

APOSTOLI PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE; luku 3

Esivallalle tulee olla alamainen ja kuuliainen; 3:1-2
 Uskovien tulee harjoittaa hyviä tekoja; 3:3-8
 Vältä mielettömiä riitakysymyksiä; 3:9-11
 Apostolin suunnitelmia ja lopputervehdykset; 3:12-15

"Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme, Herralta Jeesukselta Kristukselta!"

Esivallalle tulee olla alamainen ja kuuliainen; 3:1-2

"Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivalloille alamaiset, kuuliaiset, kaikkiin hyviin tekoihin valmiit, etteivät ketään herjaa, eivät riitele, vaan ovat lempeitä ja osoittavat kaikkea sävyisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan." 3:1-2

"Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivalloille alamaiset, kuuliaiset, kaikkiin hyviin tekoihin valmiit," 3:1
 Apostoli ei pelännyt, että kreetalaiset seuraisivat poliittisia kiistoja, jotka vahingoittaisivat Jumalan evankeliumin asiaa. Maalliselle esivallalle tulee olla alamainen, mutta jos joudutaan ristiriitaan oman raamatullisen uskon kanssa, silloin on toteltava Jumalaa enemmän kuin ihmisiä.
 Kehotus kaikkiin hyviin tekoihin annetaan siinä mielessä, että heidän tulee olla valmiit palvelemaan lähimmäisiään.
 (Ks. 1.Tim. Rukous esivallan puolesta)

"Jokainen olkoon alamainen sille esivallalle, jonka vallan alla hän on. Sillä ei ole esivaltaa muutoin kuin Jumalalta; ne, jotka ovat, ovat Jumalan asettamat.

Sentähden, joka asettuu esivaltaa vastaan, se nousee Jumalan säätämystä vastaan; mutta jotka nousevat vastaan, tuottavat itsellensä tuomion." Room.13:1-2

"Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut." 2.Tim.3:16-17

"etteivät ketään herjaa, eivät riitele, vaan ovat lempeitä ja osoittavat kaikkea sävyisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan." 3:2

Vaikka uskovia pilkattaisiin ja vainottaisiin, he eivät saisi vastata samalla mitalla. Heidän tulee osoittaa kristillistä ystävällisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan ja välttää riitoja.

Kohteliaisuus ei ollut kreetalaisten eniten arvostama hyve ja ominaisuus. Tässä apostoli osoittaa sen kuuluvan uskovan käyttäytymiseen.

Emme saa sanoa kenellekään mistään asiasta tai kenestäkään henkilöstä mitään sellaista, mikä voisi vahingoittaa asianomaista. Jos olemme lempeitä ja sävyisiä kaikkien ihmisten seurassa, emme ole esteenä Kristuksen evankeliumille.

Lempeä - liittyy sanoihin rakkaus, armo ja on ystävällinen ja suopea. Rakkaus on lempeä, mutta silti sen tulee olla samanaikaisesti totuudessa. "Häijyt juonet ovat Herralle kauhistus, mutta lempeät sanat ovat puhtaat." Snl.15:26

"Lempeät sanat ovat mesileipää; ne ovat makeat sielulle ja lääkitysluille." Snl.16:24

"Suunsa hän avaa viisauden sanoihin, hänen kielellään on lempeä opetus." Snl.31:26

Sävyisä - on hiljainen ja se ilmenee käytännössä siinä, että ei ole ensimmäisenä suuna päänä pitämässä omia puoliaan.

"Sävyisä sydän on ruumiin elämä, mutta luulevaisuus on mätä luissa."

Snl.14:30

"Sävyisä kieli on elämän puu, mutta vilpillinen kieli haavoittaa mielen."

Snl.15:4

Uskovien tulee harjoittaa hyviä tekoja; 3:3-8

"Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, moninaisten himojen ja hekumain orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme.

Mutta kun Jumalan, meidän Vapahtajamme, hyvyys ja rakkaus ihmisiä kohtaan ilmestyi, pelasti Hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta, jonka Hengen Hän runsaasti vuodatti meihin meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta, että me vanhurskautettuina Hänen armonsa kautta tulisimme iankaikkisen elämän perillisiksi toivon mukaan.

Tämä Sana on varma, ja minä tahdon, että sinä näitä teroitat, niin että ne, jotka Jumalaan uskovat, ahkeroisivat hyvien tekojen harjoittamista. Nämä ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisille." 3:3-8

"Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, moninaisten himojen ja hekumain orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme." 3:3

Apostoli on käsitellyt kreetalaisia varsin ankarasti, mutta hän ei halua heidän tuntevan, että hän osoittaa heitä sormella heidän aikaisemman huonon elämänsä vuoksi.

Kaikki, jotka nyt ovat uskossa, ovat kerran olleet eksyksissä olevia synnin orjia enemmän tai vähemmän.

Mekin - Se kuva, jonka hän tässä piirtää uudestisyntymättömistä ihmisistä, joiden joukkoon hän myöntää itsekkin ennen uskoon tuloaan kuuluneensa, paljastaa ihmisluonnon todellisen synnin olemuksen.

Kaikista tämän maailman ihmisistä tulisi kristittyjen olla kaikkein nöyrimpiä ja niin ollen myös kaikkein kärsivällisimpiä toisten syntien ja heikkouksien suhteen, koska he itse ovat saaneet niin paljon anteeksi.

"Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkojat, ei hekumoitsijat eikä miehitykset, eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa.

Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä." 1.Kor.6:9-11

"Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne, joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmapallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa, joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja, ja olimme luonnostamme vihan lapsia niinkuin muutkin; mutta Jumala, joka on

laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla Hän on meitä rakastanut, on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa - armosta te olette pelastetut - ja yhdessä Hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä Hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa, osoittaakseen tulevina maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvyydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa." Ef.2:1-7

"Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi," 3:4

3:4 "Mutta kun Jumalan, meidän *Vapahtajamme hyvyys ja rakkaus ihmisiä kohtaan ilmestyi,*" Kysymys on Jumalan rakkaudesta!

Vapahtaja tulee olla isolla alkukirjaimella!

Jumalan rakkautta ja hyvyyttä kuvataan sanoilla, Jumalan rakkaus ihmisiä kohtaan. Hän on Jumala, joka rakastaa iankaikkisella jumalallisella rakkaudella, ei siis ihmisrakkaudella. Jumala tunsii ihmisiä kohtaan sellaista rakkautta kuin olisi ollut yksi heistä.

Jumalan hyvyys ja rakkaus on aina ollut ylen runsasta, ja se ilmoitettiin Kristuksessa ja Jumalan valtakunnan evankeliumissa. Ja tämä ei anna mitään aihetta itsensä korottamiseen, vaan ainoastaan Vapahtajan ylistämiseen.

Apostoli ajattelee tässä sitä ihmettä, joka liittyy syntien anteeksisaamiseen, uudestisyntymiseen ja vanhurskauttamiseen. Hän näkee Jumalan Pojan maan päälle tulossa uuden armon aamun sarastuksen koko ihmiskunnalle. Se on todellinen ilmestys.

"Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan Hänellä on hyvä tahto!" Luuk.2.14

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." Joh.3:16

"Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä, Hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistakseen itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee.

Puhu tätä ja kehoita ja nuhtelee kaikella käskyvallalla." Tiit.2:11-15

"pelasti Hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta," 3:5

peso - pesu, kylpy

Ihmisen täysin avuton tila synnissä ja hänen kykenemättömyytensä pelastaa itseään on Paavalilla hyvin usein toistuva aihe. Pelastus saadaan armosta, ei omien tekojen kautta. Ainut toivomme on Kristus ja Pyhän Hengen työ ja Jumalan sovitus ja pelastava armon Sana ja Voima.

Monet ovat sitä mieltä, että tässä mainittu peso on kaste, mutta se on vertauskuvallinen ilmaisu, joka tarkoittaa Jumalan Sanan puhdistavaa ja uudistavaa voimaa, pesua synnistä ja sen tottumuksista ja muistoista. Uudestisyntyminen ja uudistuminen tapahtuvat Pyhän Hengen kautta, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu sydämiimme, joka on meille annettu.

Pelastuksessa on koko jumaluus: Isä jae 4, Pyhä Henki jae 5 ja Vapahtaja jae 6.

”Minä otan teidät pois pakanakansoista ja kokoan teidät kaikista maista ja tuon teidät omaan maahanne.

Ja Minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte; kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista kivijumalistanne Minä teidät puhdistan.

Ja Minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen Minä annan teidän sisimpäänne. Minä poistan teidän ruumiistanne kivisydämen ja annan teille lihasydämen.

Henkeni Minä annan teidän sisimpäänne ja vaikutan sen, että te vaellatte Minun käskyjeni mukaan, noudatatte Minun oikeuksiani ja pidätte ne.

Niin te saatte asua maassa, jonka Minä annoin teidän isillenne; ja te olette Minun kansani, ja Minä olen teidän Jumalanne.” Hes.36:24-28

”Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että Hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen, vedellä pesten, Sanan kautta, saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppeä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton.” Ef.5:25-27

”jonka Hengen Hän runsaasti vuodatti meihin meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta,” 3:6

Pyhän Hengen elämää antava tehtävä liittyy hyvin läheisesti Herramme Jeesuksen lunastustyöhön. Jeesus itse sanoi, että Pyhä Henki annettaisiin sekä Isän (Joh.14:26) että Pojan (Joh.16:7) kautta. Jumala ei ole lainkaan rajoittanut Hengen siunausta. Hän on runsaasti vuodattanut meihin Henkeä. Rajoitukset ovat meissä vastaanottajissa.

”Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä Minun Nimessäni, Hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä Minä olen teille sanonut.” Joh.14:26

”Kuitenkin Minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että Minä menen pois. Sillä ellen Minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tyköenne; mutta jos Minä menen, niin Minä Hänet teille lähetän.” Joh.16:7

”että me vanhurskautettuina Hänen armonsa kautta tulisimme iankaikkisen elämän perillisiksi toivon mukaan.” 3:7

Sille, joka uskossa antautuu Herralle Jeesukselle, luvataan syntien anteeksiantamus. Lisäksi luvataan vanhurskaus jokaiselle, joka uskoo Kristukseen.

Tämä tapahtuu vain Jumalan armosta. Meidät hyväksytään sen perusteella, mitä Kristus on tehnyt puolestamme, ei siksi, että itse olisimme sen jotenkin ansainneet.

Tässä meillä on kuitenkin lupaus, joka ulottuu pitemmälle kuin tämän elämän ajaksi. Iankaikkisen elämän toivo annetaan jokaiselle syntiselle, joka tekee totisen parannuksen ja seuraa Hyvää Paimenta.

”Minun lampaani kuulevat Minun ääntäni, ja Minä tunnen ne, ja ne seuraavat Minua. Ja Minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä Minun kädestäni.

Minun Isäni, joka on heidät Minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yhtä.” Joh.10:27-30

”Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kansaperillisiä, jos kerran yhdessä Hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme.

Sillä me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa hamaan tähän asti; eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme, odottaen lapseksi-ottamista, meidän ruumiimme lunastusta. Sillä toivossa me olemme pelastetut, mutta toivo, jonka näkee täyttyneen, ei ole mikään toivo; kuinka kukaan sitä toivoo, minkä näkee?"
Room.8:17,23-24

"Tämä Sana on varma, ja minä tahdon, että sinä näitä teroitat, niin että ne, jotka Jumalaan uskovat, ahkeroisivat hyvien tekojen harjoittamista. Nämä ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisille." 3:8
Vaikka emme pelastukaan omien tekojemme perusteella, se ei merkitse, että teot olisivat turhia. Meidät on pelastettu hyviä töitä varten. Jumalaan uskovien tulee pitää tärkeänä hyvien tekojen tekemistä. Koska Jumala on ollut meitä kohtaan niin hyvä, meidän tulee nähdä vaivaa ollaksemme parempia kansalaisia, parempia naapureita, parempia lähimmäisiä.

Vältä mielettömiä riitakysymyksiä; 3:9-11

"Mutta vältä mielettömiä riitakysymyksiä ja sukuluetteloita ja kinastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia. Harhaoppista ihmistä karta, varoitettuasi häntä kerran tai kahdesti, sillä sinä tiedät, että semmoinen ihminen on joutunut harhaan ja tekee syntiä, ja hän on itse itsensä tuominut." 3:9-11

"Mutta vältä mielettömiä riitakysymyksiä ja sukuluetteloita ja kinastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia." 3:9
Tästä jakeesta ilmenee selvästi, että juutalaisia lainopettajia eli judaisteja toimi Kreetan seurakunnissa. Asia, josta apostoli tässä varoittaa, oli aikanaan murentanut sisältäpäin juutalaisuutta. Nyt eivät samat riitakysymykset saisi myrkyttää kristinuskoa. Näissä kiistakysymyksissä ei ollut mitään mieltä, sillä ne eivät johtaneet mihinkään tulokseen. Kenestäkään ei tullut parempaa uskovaa näihin asioihin syventymällä - usko menee kuulemisesta.

"Niinkuin minä Makedoniaan lähtiessäni kehoitin sinua jäämään Efesoon, käskeäksesi eräitä kavahtamaan, etteivät vieraita oppeja opettaisi, eivätkä puuttuisi taruihin ja loppumattomiin sukuluetteloihin, jotka pikemmin edistävät turhaa mietiskelyä kuin Jumalan armotaloutta, joka perustuu uskoon, niin kehoitan nytkin. Mutta käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä ja hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta. Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja poikenneet turhiin jaarituksiin, tahtoen olla lainopettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä varmaksi väittävät." 1.Tim.1:3-7

"Oi Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja vältä tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhiä ja tyhjiä puheita ja vastaväitteitä, johon tunnustautuen muutamat ovat uskosta hairahtuneet." 1.Tim.6:20s

"Sillä paljon on niskoittelevia, turhanpuhujia ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikattujen joukossa; semmoisilta on suu tukittava, sillä he kääntävät ylösalaisin kokonaisia huonekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi. Eräs heistä, heidän oma profeettansa, on sanonut: "Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, laiskurivatsa".

Tämä todistus on tosi; sentähden nuhtele heitä ankarasti, että tulisivat uskossa terveiksi, eivätkä kiinnittäisi huomiota juutalaisiin taruihin eivätkä totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin." Tiit.1:10-14

"Harhaoppista ihmistä karta, varoitettuasi häntä kerran tai kahdesti," 3:10

Kahden tai kolmen todistajan nojalla on jokainen asia pätevä. Riittää kerran tai kaksi, ei siis monta kertaa tai jatkuvasti. Eksyttäjät on usein henkilö, joka tosin tunnustautuu Kristukseen uskovaksi, mutta julistaa samalla perusteiltaan toisenlaista oppia ja elää sen mukaisesti. Ihmisiä, jotka antautuvat hajottavien oppien valtaan, ei pitäisi suvaita seurakunnassa - Poista paha keskuudestasi. Ellei ensimmäinen varoitus johda muutokseen, on yritettävä uudelleen. Jumalan Sanan Voima on niin suuri, että se voi onnistua. Mutta ellei harhaoppinen halua tehdä parannusta, hänet tulee erottaa seurakuntayhteystä.

"Yksi ainoa todistaja älköön olko pätevä ketään vastaan, olkoonpa mikä pahateko tai rikkomus, mikä synti tahansa, jonka joku tekee. Kahden tai kolmen todistajan sanalla on asia vahva." 5.Moos.19:15

"Eriseurainen noudattaa omia pyyteitään; kaikin neuvoin hän riitaa haastaa.

Tyhmän halu ei ole ymmärrykseen, vaan tuomaan julki oma mielensä. Kunne jumalaton tulee, tulee ylenkatsekin, ja häpeällisen menon mukana häväistys." Snl.18:1-3

"Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetäytykää pois heistä.

Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja he pettävät suloisilla sanoilla ja kauniilla puheilla vilpittömien sydämet." Room.16:17-18

"Kuka ikinä menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä Isä että Poika. Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä sanoko häntä tervetulleeksi; sillä joka sanoo hänet tervetulleeksi, joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa." 2.Joh.1:9-11

"sillä sinä tiedät, että semmoinen ihminen on joutunut harhaan ja tekee syntiä, ja hän on itse itsensä tuominnut." 3:11

Tässä ilmoitetaan syy edellä mainittuun ankaraan menettelyyn.

Asianomainen henkilö on joutunut harhaan - hän on kääntynyt pois totuudesta. Hän vääristää totuutta ja tuomitsee siten itsensä. Hän on turmeltunut ja vääristynyt.

Eksyttäjät ei myöskään voi vedota tietämättömyyteensä. Koska toiset ovat varoittaneet häntä, ja sitä paitsi hänen omatuntonsakin tuomitsee hänet. Kuitenkin hän kaikesta huolimatta jatkaa entiseen tapaa.

"Joka katsoo Minut ylen eikä ota vastaan Minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se Sana, jonka Minä olen puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä." Joh.12:48

"Muistakaa se sana, jonka Minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat Minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin Minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne.

Mutta kaiken tämän he tekevät teille Minun Nimeni tähden, koska he eivät tunne Häntä, joka on Minut lähettänyt.
Jos Minä en olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt heillä ei ole, millä syntiänsä puolustaisivat." Joh.15:20-22

"Jos joku muuta oppia opettaa eikä pitäydy meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalisuuden mukainen, niin hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymyksien ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja, alituisia kinastuksia niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen." 1.Tim.6:3-5

Apostolin suunnitelmia ja lopputervehdykset; 3:12-15

"Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tykikuksen, niin tule viipymättä minun tyköni Nikopoliin, sillä siellä olen päättänyt viettää talven.
Varusta huolellisesti matkalle Zeenas, lainoppinut, ja Apollos, ettei heiltä mitään puuttuisi.
Oppikoot meikäläisetkin, tarpeen vaatiessa, harjoittamaan hyviä tekoja, etteivät jäisi hedelmättömiksi.
Tervehdyksen lähettävät sinulle kaikki, jotka ovat minun kanssani.
Sano tervehdys niille, jotka pitävät meitä rakkaina uskossa.
Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. Amen" 3:12-15

"Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tykikuksen, niin tule viipymättä minun tyköni Nikopoliin, sillä siellä olen päättänyt viettää talven." 3.12
Artemas on tuntematon, mutta perimätieto kertoo hänen olleen paimenena Lystrassa.

Tykikus sen sijaan mainitaan useita kertoja Paavalin kirjeissä. Apostoli halusi lähettää toisen näistä kahdesta Kreetalle siistä syystä, että Tiitus pääsisi tulemaan hänen tykönsä.
Nikopolis nimisiä kaupunkeja oli useita siihen aikaan ja yksi niistä oli Kilikiassa, yksi Traakiassa ja yksi Epeiroksessa Kreikan länsirannikolla.
Nikopolis - Nimi merkitsee voiton kaupunki; Nike - voitto ja polis - kaupunki, ja josta tulee sana poliisi. Keisari Augustus rakennutti sen Aktionin taistelun jälkeen.

"Mutta että tekin tietäisitte tilani, kuinka minun on, niin on Tykikus, rakas veljeni ja uskollinen palvelija Herrassa, antava teille siitä kaikesta tiedon.

Minä lähetän hänet teidän tyköne juuri sitä varten, että saisitte tietää meidän tilamme ja että hän lohduttaisi teidän sydämiänne." Ef.6:21-22

"Varusta huolellisesti matkalle Zeenas, lainoppinut, ja Apollos, ettei heiltä mitään puuttuisi." 3:13

Zeenas on kreikkalainen nimi ja hänestä ei tiedetä mitään ja hän oli joko juutalainen lainoppinut tai Rooman lain tuntija tai Tooran ja Rooman laintuntija.

Apollos oli yksi Johannes Kastajan opetuslapsista. Priskilla ja Akylas opettivat hänelle tarkoin Uuden Testamentin pelastuksen tien, johon kuului myös kaste Herran Jeesuksen Kristuksen Nimeen ja hänestä tuli Paavalin läheinen ystävä ja työtoveri.

Kumpikin näistä miehistä olisi Tiitukselle hyvin suureksi avuksi. Heitä piti auttaa niin heidän Kreetalla ollessaan kuin myös heidän matkalle lähtiessään. Tällaisessa tilanteessa seurakunnan tulee edelleen huomioida Jumalan valtakunnan työntekijöiden tarpeet.

"Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraittenkin hyväksi.

He ovat seurakunnan edessä antaneet todistuksen sinun rakkaudestasi; ja sinä teet hyvin, kun autat heitä eteenpäin heidän matkallaan, niinkuin Jumalan edessä arvollista on.

Sillä Hänen Nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään.

Me olemme siis velvolliset ottamaan semmoisia vastaan, auttaaksemme yhdessä totuutta eteenpäin." 3.Joh.1:5-8

"Oppikoot meikäläisetkin, tarpeen vaatiessa, harjoittamaan hyviä tekoja, etteivät jäisi hedelmättömiksi." 3:14

Jokaisella uskovalla on rakkauden velvollisuus osoittaa vieraanvaraisuutta. Tiitukselle saattaisi tulla mieleen, että hänenkö vain piti huolehtia näistä veljistä. Hän ei varmastikaan ollut kovin varakas. Apostoli ehättää hänen ajatuksensa edelle ja korostaa koko seurakunnan vastuuta.

Apostolin kirjeissä on monia muistutuksia siitä, että uskovien tulee tehdä hyviä tekoja. Se kuuluu todelliseen ja aitoon uskon vaellukseen. Tekoja sanotaan myös hyväksi hedelmiksi. Usko ilman rakkauden tekoja on kuollutta uskoa ja teot ilman rakkauden kautta vaikuttavaa uskoa on kuolleita tekoja.

"Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä, Hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaakseen itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee.

Puhu tätä ja kehoita ja nuhtele kaikella käskyvallalla." Tiit.2:11-15

"Tervehdyksen lähettävät sinulle kaikki, jotka ovat minun kanssani.

Sano tervehdys niille, jotka pitävät meitä rakkaina uskossa.

Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne." 3:15

Kirje tulisi päättää totuuden sinetillä - Amen; Luther 1540; Biblia; Novum Testamentum

Vaikka Paavali pyytää Tiitusta luokseen, se ei tarkoita, että hän olisi yksin. Hänen luonaan on useita henkilöitä, jotka nyt lähettävät terveisensä.

Apostoli lähettää terveisiä kaikille todellisille ystävilleen ja oikeille kristityille ja päättää kirjeensä aina iäti kestävään ja kaikki riittävään Jumalan armoon.

"Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen"

Joissakin käsikirjoituksissa on loppumaininta: "Kirje Tiitukselle kirjoitettu Kreetan ensimmäiselle, valitulle vanhimmalle Makedonian Nikopolista."

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Nyt Paimen sua etsii (Albert Simpson)

1. Nyt Paimen vielä etsii korvesta maan ja rotkoista vuorien.
Hän laumaansa kantaa olallaan, kun löytää Hän eksyneen.
Paimen sua kotihin kutsuu nyt, ken synnin korpeen oot eksynyt,
saavu jo Hyvän Paimenen luo, Hän sinutkin laumaan tuo.

2. Sun tuskasi kaikki tuntevi Hän, ne tahtois Hän sammuttaa.
Nyt kuuntele ääntä Ystävän, mi juuri sua odottaa.
Paimen sua kotihin kutsuu nyt, ken synnin korpeen oot eksynyt,
saavu jo Hyvän Paimenen luo, Hän sinutkin laumaan tuo.

3. Hän sitoopi haavat haavoitetun ja heikkoja vahvistaa.
Hän vapaaksi päästää kahlitun ja tuomitun armahtaa.
Paimen sua kotihin kutsuu nyt, ken synnin korpeen oot eksynyt,
saavu jo Hyvän Paimenen luo, Hän sinutkin laumaan tuo.